

مدل‌یابی درونی‌سازی و برونی‌سازی در نوجوانان بر اساس خودارزشیابی مشروط و با نقش میانجی انعطاف‌پذیری روانشناختی

سمیرا نجفی^۱ آزاده فرقدانی^۲

۱- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.

۲- استادیار گروه روانشناسی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی درونی‌سازی و برونی‌سازی در نوجوانان بر اساس خودارزشیابی مشروط و با نقش میانجی انعطاف‌پذیری روانشناختی انجام شده است. جامعه پژوهش شامل دانش‌آموزان مدارس دولتی دخترانه شهریار بودند. نمونه پژوهش شامل ۲۰۰ نفر از دانش‌آموزان دختر مدارس دولتی (۲ مدرسه) مقطع متوسطه بوده است که با روش نمونه‌گیری در دسترس و با قرار دادن لینک در گروه‌های دانش‌آموزی انتخاب و به پرسشنامه‌های خودارزشیابی مشروط، انعطاف‌پذیری روانشناختی و درونی‌سازی و برونی‌سازی پاسخ دادند. یافته‌های پژوهش با نرم‌افزار R و بر اساس معادلات ساختاری تحلیل شدند. یافته‌ها حاکی از آن بودند که از بین ابعاد خودارزشیابی مشروط، تایید دیگران، ظاهر و اخلاقی بودن علاوه بر افزایش انعطاف‌پذیری روانشناختی، با میانجی‌گری انعطاف‌پذیری روانشناختی، درونی‌سازی را کاهش می‌دهند و تایید دیگران و اخلاقی بودن نیز با میانجی‌گری انعطاف‌پذیری روانشناختی، برونی‌سازی را کاهش می‌دهند. همچنین انعطاف‌پذیری روانشناختی، درونی‌سازی و برونی‌سازی را کاهش می‌دهد. شکست دیگران در رقابت نیز، علاوه بر افزایش درونی‌سازی، برونی‌سازی را افزایش و شایستگی تحصیلی، برونی‌سازی را کاهش می‌دهد. با استناد به نتایج پژوهش حاضر می‌توان در راستای جنبه‌های پیشگیرانه و آموزشی-روانی در کاهش درونی‌سازی و برونی‌سازی، گام‌هایی برداشت.

واژگان کلیدی: خودارزشیابی مشروط، درونی‌سازی، برونی‌سازی، انعطاف‌پذیری روانشناختی